

Az azon álláspont alátámasztására szolgáló érvek, miszerint a megtámadott ítélet, téves alkalmazás miatt, sérti a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontját, a következők:

- a megtámadott ítélet az ütköző megjelöléseket nem az „átfogó értékelés” és az „összbenyomás” szempontjából, hanem azokat elkülönítve, egymás után vizsgálta, ennél fogva analitikusan elemezve az ütköző összetett védjegyek egyes alkotóelemeit, amellyel megsértette a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontját, és az azt értelmező közösségi ítélkezési gyakorlatot.

A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság nem azt tette, amire elsődlegesen köteles lett volna, azaz megvizsgálni a védjegyeket az „átfogó értékelés” és az ütköző védjegyek által keltett „összbenyomás” szempontjából. Ettől messzire eltávolodva, a megtámadott ítélet kezdetől fogva analitikus elemző módszert alkalmazott, és elvégezte a egyrészt a szóelemek (75–87. pont), másrészt az ábrás elemek (88–93. pont) külön-külön történő, egymást követő vizsgálatát, döntő súlyt tulajdonítva az ábrás elemeknek, illetve megtagadva a szóelemek jelentőségének legminimálisabb figyelembevételét is. Igaz ugyan, hogy a megtámadott ítélet utal az átfogó értékelés és az együttes értékelés kritériumaira (99. pont), azonban az is bizonyos, hogy nem elegendő csupán utalni és megismételni valamely ítélkezési gyakorlati szempontot a megfelelő eljáráshoz, hanem azt az adott ügyben követni és helyesen alkalmazni kell. Márpedig a megtámadott ítélet nem ezt tette. Ugyanis az ütköző megjelölések hasonlóságának értékelésekor a megtámadott ítélet nem alkalmazta elsődleges és fő szempontként az átfogó értékelés és az összbenyomás kritériumát, hanem egy analitikus szempontot követett, és elsődlegesen szétválasztotta a védjegyeket azok ábrás, illetve szólemeire, majd ezt követően először elvégezte az ütköző védjegyek két ábrás elemének külön történő értékelését, majd ezt követően a LA ESPAÑOLA szóelem értékelését, elmulasztva az ellentartott védjegyek másik szóelemére, a CARBONELL névre történő bármilyen hivatkozást.

Másrészt, a megtámadott ítélet azzal is megsértette a 8. cikk (1) bekezdés b) pontját, hogy elmulasztott két olyan tényezőt értékelni az ügyben, mint a hosszú időn keresztül együttélés és a közismertség, amelyek rendkívül jelentősek a bejelentett 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy és az ellentartott korábbi spanyol CARBONELL védjegyek közötti összehasonlíthatóság értékelése szempontjából.

- Az olívaolajat vásárló spanyol átlagos fogyasztó felfogása és az ütköző védjegyek állítólagos összehasonlíthatósága

A megtámadott ítélet, jóllehet utal a közösségi ítélkezési gyakorlat által kidolgozott átlagos fogyasztó fogalmára, azonban nem ezt a fogyasztói prototípust alkalmazza, hanem az olívaolajat vásárló spanyol átlagos fogyasztó fogalmát úgy határozza meg, mint olyan fogyasztót, amely közelebb áll a német ítélkezési gyakorlat által alkalmazott átlagos fogyasztó („figyelmetlen és meggondolatlan fogyasztó”) prototípusának fogalmához, semmint az európai fogyasztó prototípusának a közösségi ítélkezési gyakorlat által választott (általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó) prototípusához (a Lloyd-ügyben hozott ítélet 26. pontja; és a Picasso-

ügyben hozott ítélet 38. pontja). E súlyos hiba mellett, a megtámadott ítélet további hibában is szenved, amely nem kevésbé jelentős, nevezetesen abban, hogy „azt az enyhébb figyelmi szintet vette figyelembe”, amelyet a fogyasztóközönység az olívaolaj-márkáknak szentel, ahelyett, hogy azt a figyelmi szintet vette volna figyelembe, amelyet az olívaolajat vásárló, általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő spanyol átlagos fogyasztó általában tanúsít.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgium) által 2007. november 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer kontra Belgische Staat

(C-499/07. sz. ügy)

(2008/C 22/54)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer

Alperes: Belgische Staat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EKG tanácsi irányelvet (¹), különösen annak 4. cikke (1) bekezdését, hogy az nem ad lehetőséget arra, hogy a tagállam az ott honos társaságnak egy másik tagállambeli leányvállalat által – nem e leányvállalat felszámolása okán – kifizetett osztalékot úgy állapítsa meg, hogy a kifizetett osztalékot először az adóalapba vonja, hogy azután annak 95 %-át az adóalapból levonja, e levonást azonban az osztalékfizetés időpontja szerinti adózási időszakban (bizonyos, törvényben meghatározott részösszegek levonását követően) elért nyereségre korlátozza (az 1992. évi WIB 205. cikkének 2. §-a, összefüggésben az 1992. évi KB/WIB 77. cikkével), amelynek következtében nem keletkezik átvihető veszteség, ha az adózási időszakban elért nyereség kisebb, mint a megjelölt kifizetett osztalék összege?

- 2) Amennyiben az előbbi kérdésre igenlő a válasz: úgy kell-e értelmezni a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelvet, különösen annak 4. cikke (1) bekezdését, hogy azt az osztalékfizetést, amelyet az ebben a tagállamban honos társaság egy másik tagállambeli leányvállalatától kap, ez a tagállam köteles az adózási időszak nyereségéből teljes mértékben levonhatónak, illetve az abból eredő veszteséget valamely következő adózási időszakra átvihetőnek tekinteni?
- 3) Ha a 90/435/EGK irányelvet úgy kell értelmezni, hogy a belga szabályozás a belga anyavállalat által az EU-ban honos leányvállalattól kapott osztalékok vonatkozásában az irányelv 4. cikke (1) bekezdésével összeegyeztethetetlen, akkor az irányelv e rendelkezése kizárja-e a belga anyavállalat által a belga leányvállalattól kapott osztalékokra vonatkozó belga előírás alkalmazását is, ha – mint a jelen esetben – a belga törvényhozó az irányelv belga jogrendszerbe történő átültetése során úgy határozott, hogy a tisztán belső jogi tényállásokat az irányelv által szabályozott tényállásokkal egyező módon kezeli, és a belga jogot ezért a belső jogi tényállások tekintetében is az irányelvhez igazította?
- 4) Az EK-Szerződés 43. cikkébe ütközik-e az a tagállami törvényi szabályozás, amely a társaságiadó-megállapítás során a társaság által valamely adózási időszakban egy másik tagállambeli leányvállalatától kapott osztalékok adómentességét az előbbi tagállamban az osztalékfizetés időpontja szerinti adózási időszakban (bizonyos, törvényben meghatározott részösszegek levonását követően) elért nyereségre korlátozza, miközben az osztalékfizetés teljes adómentessége is lehetséges lenne, ha e társaság egy másik tagállamban telephelyet létesített volna?

(¹) HL L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.

Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2007. december 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – K-1 Sp. z. o.o. w Toruniu kontra Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(C-502/07. sz. ügy)

(2008/C 22/55)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelny Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: K-1 Sp. z. o. o. w Toruniu

Alperes: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Vajon a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 19-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) 2. cikkével és 10. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, valamint 10. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett, a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1967. április 11-i 67/227-/EGK első tanácsi irányelv (²) 2. cikkének (1) és (2) bekezdése kizárja-e azt a lehetőséget, hogy a termékeket és a szolgáltatásokat terhelő adóról szóló, 2004 március 11-i törvény 109. cikkének (5) és (6) bekezdése szerinti kiegészítő adó megfizetésére kötelezzék a hozzáadottértékadó-alanyokat, amennyiben megállapítják, hogy a hozzáadottértékadó-alany a benyújtott adóbevallásban visszatérítendő adókülönbözet vagy visszatérítendő előzetesen felszámított adó címén az öt megillető összegnél magasabb összeget jelölt meg?
- 2) Vajon a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 19-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 27. cikkének (1) bekezdése szerinti „különös intézkedések” révén, azok jellegére és céljára tekintettel, sújthatók-e adóhatósági határral megállapított kiegészítő adókötelezettséggel a hozzáadottértékadó-alanyok, ha megállapítják, hogy az adóalany visszatérítendő adókülönbözet vagy visszatérítendő előzetesen felszámított adó címén túl magas összeget adott meg?
- 3) Vajon a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 19-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 33. cikke szerinti jogosultság magában foglalja-e azt a jogot, hogy a termékeket és a szolgáltatásokat terhelő adóról szóló, 2004 március 11-i törvény 109. cikkének (5) és (6) bekezdése értelmében kiegészítő adóterhet vezessenek be?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

(²) HL 71., 1301. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 3. o.